[2024] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 517 : 2024 ਆਈ ਐਨ ਐਸ ਸੀ 36

ਅਸਮਾ ਲਤੀਫ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.

ਬਨਾਮ

ਸ਼ਬੀਰ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

(2013 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 9695)

12 ਜਨਵਰੀ 2024

[ਬੀ.ਆਰ. ਗਵਈ, ਦੀਪਾਂਕਰ ਦੱਤਾ* ਅਤੇ ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਕੀ 05.08.1991 ਦਾ ਹੁਕਮ (ਜਿਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਯੂ /rr.5 ਅਤੇ 10 Or.VIII, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ) ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 47, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 1 ਤੋਂ 3 ਤੱਕ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ.

ਹੈੱਡਨੋਟਸ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 - rr. ਜਾਂ ਦਾ 5, 10. VIII ਅਤੇ ਐੱਸ.47 - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਤੋਂ 3 ਨੇ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ 47 - ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ. ਖਾਰਜ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਤੋਂ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਯੂ / ਕਲਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 227 - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਢੁਕਵੇਂ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਉਪਾਅ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ - ਮਲਕੀਅਤ:

ਆਯੋਜਤ: ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ-ਕੇ (ਰਿਵਾਦੀ ਨੰ.1), ਕੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਐਸ (ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ.2) ਅਤੇ ਆਰ (ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ.3) - ਕੇ ਨੇ 05.12.1990 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰੀ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 331 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਹੋਰ ਦੋ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਯੂ /rr ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। Or.VIII ਦੇ 5, 10,

ਐੱਸ (ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 2) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਸੀਪੀਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਕੇ ਦਾ ਦਿਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿ ਕੇ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ 'ਮਸਲਿਆਂ' ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ - ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਐੱਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਿਆਨ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਨਿਰਣਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਮੁੱਦੇ (ਮੁੱਲਾਂ) ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਐਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੋ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਦੱਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅੜਚਨਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਕਾਰਨ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਐੱਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵੀ, ਲਿਸਟ ਕੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਿਉਂਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਭ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਇਤਰਾਜ਼ 1 ਤੋਂ 3 ਯੂ/ਐਸ. ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ 47 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੈਟਲ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹਨ, ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪੀੜਤ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਘਾਟ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ - ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 1 ਤੋਂ 3 ਤੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੀ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾਵਰ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਸਮਝਿਆ ਜਾਏ; ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮਿਤੀ 05.08.1991 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸ਼ੁਭ ਅਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 05.08.1991 ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਦਾ

ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(2) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਐਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਾਂ VIII, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ। [ਪਾਰਾ 6,20,29,41,50,52]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ, 1908 - ਆਰ.10 ਜਾਂ ਦਾ. VIII - ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਕੋਪ ਅਤੇ ਸੀਮਾ - ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। [ਪਾਰਾ 13, 14, 15, 16, 17]

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 - rr. ਜਾਂ ਦਾ 5, 10. VIII - ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ:

ਹੋਲਡ: ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਵਿਕਲਪ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ (ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ), ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ - ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਦਲੀਲ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਨਿਯਮ 10, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਆਰਡਰ VIII ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਬੂਤ, ਜੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ, ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜੋੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸਬੂਤ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੇਸ/ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। **[ਪਰਾ 18]**

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 - ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ - ਇਸ ਦਾ ਸਾਰ:ਆਯੋਜਤ: ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ

ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਨਾਂ ਗਿਣਤੀਆਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ 'ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ' ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੇਬਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। **[ਪੈਰਾ 35]**

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ, 1908 - ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ - ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ:

ਆਯੋਜਤ: ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। - ਜਿਵੇਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਹੱਕਦਾਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿ ਕੀ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9, ਸੀਪੀਸੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟ ਵਿਚਲੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖੋ, ਜੋ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ - ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। **[ਪਰਾ 38]**ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 - ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ - ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ:

ਆਯੋਜਤ: ਜਿੱਥੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ, ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਧਿਰ, ਉਸ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਰਾਹਤ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ - ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਟੈਮ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੋ ਕਿ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ XIV, ਸੀਪੀਸੀ - ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਜੇਕਰ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪਰ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਰਾਇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲੱਗ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਟੱਲ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨਾ ਪੂਰਿਆ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੇਅਸਰ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਅਦਾਲਤ. **[ਪਰਾ 39]**

ਨਿਰਣਾ/ਆਰਡਰ - ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ:

ਆਯੋਜਤ: ਇਹ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਨਿਆਂਇਕ ਫੋਰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ/ਆਰਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸਫਲ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਨਹੀਂ - ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਗਠਨ 'ਕਿਉਂ' ਅਤੇ 'ਕੀ' ਸਿੱਟਾ - ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਨ (ਵਾਂ) ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਜ਼ਿੱਦ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਫਲ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ, ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੋਵੇਗੀ। **[ਪਾਰਾ 47, 48]**

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਬਲਰਾਜ ਤਨੇਜਾ ਬਨਾਮ ਸੁਨੀਲ ਮਦਾਨ, [1999] 2 ਸਮਰਥਾਨ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 258 : (1999) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ396; ਵਾਸੁਦੇਵ ਧਨਜੀਭਾਈ ਮੋਦੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾਭਾਈ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ, [1971] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 66 : (1970) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ670; ਧੁਰੰਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, [2001] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 1129 : (2001) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ534; ਅਧਿਕਾਰਤ ਟਰੱਸਟੀ ਬਨਾਮ ਸਚਿੰਦਰ ਨਾਥ ਚੈਟਰਜੀ, [1969] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 92 : ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1969 ਐਸ.ਸੀ823; ਰਫੀਕ ਬੀਬੀ ਬਨਾਮ ਸੱਯਦ ਵਲੀਉਦੀਨ, [2003] 3 ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 100 : (2004) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ287 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, [1995] 3 ਸਮਰਥਾਨ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 354 : (1995) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ50; ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਉਗਰਸੇਨ, [2010] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 346 : (2010) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ557; ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਓਮ ਚੰਦ, (2001) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ715; ਨਾਗੁਬਾਈ ਅੰਮਾਲ ਬਨਾਮ ਬੀ. ਸ਼ਮਾ ਰਾਓ, [1956] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 451 : ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1956 ਐਸ.ਸੀ593; ਸਵਰਨ ਲਤਾ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਐੱਚ.ਕੇ. ਬੈਨਰਜੀ, [1969] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 976 : (1969) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ709; ਬਲਵੰਤ ਐਨ ਵਿਸ਼ਵਾਮਿੱਤਰ ਬਨਾਮ ਯਾਦਵ ਸਦਾਸ਼ਿਵ ਮੂਲੇ, [2004] 3 ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 519 : (2004) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ706 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਹਿਰਦੇ ਨਾਥ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਰਾਮਚੰਦਰ ਬਰਨਾ ਸਰਮਾ, 1920 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀਐਨਲਾਈਨ ਕੈਲ 85: ILR LXVIII, ਕੈਲ 138 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਪੱਤਰਕਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਮਾਨਯੋਗ ਪੀ.ਬੀ. ਮੁਖਰਜੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਨਿਊ ਜੁਰੀਸਪ੍ਰੂਡੈਂਸ: ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਆਕਰਣ - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908; ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰੀ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1950

ਕੀਵਰਡਸ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ; ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਾਰ; ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ; ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਮੀ; ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ; ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ; ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼; ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਅਮਲਯੋਗਤਾ; ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ; ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ।

ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕੇਸ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2013 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 9695। 2009 ਦੇ ਸੀ ਐਮ ਡਬਲਯੂ ਪੀ ਨੰਬਰ 15236 ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 04.02.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰੀ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਅਰੋੜਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰਾਹੁਲ ਨਰਾਇਣ, ਸ਼ਾਸ਼ਵਤ ਗੋਇਲ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਕ੍ਰਿ. ਕੌਸ਼ਿਕ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਾ ਦਿਵੇਦੀ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਚੌਧਰੀ, ਆਦਰਸ਼ ਉਪਾਧਿਆਏ, ਐਡਵ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਹੁਕਮ

ਨਿਰਣਾ

ਦੀਪਾਂਕਰ ਦੱਤਾ, ਜੇ ਚੁਣੌਤੀ

1. ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਤੋਂ 3 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ("ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ

ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ 19 ਮਾਰਚ, 2008 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਤੋਂ 3 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 19 ਮਾਰਚ, 2008 ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 21 ਫਰਵਰੀ, 2009 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ 1 ਤੋਂ 3 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਰੱਖਣਯੋਗ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ।

3. 21 ਫਰਵਰੀ, 2009 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਤੋਂ 3 ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ("ਹਾਈ ਕੋਰਟ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 4 ਫਰਵਰੀ, 2011 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਢੁਕਵੇਂ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਉਪਾਅ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

4. ਇਹ ਅਪੀਲ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੱਥਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰ

5. ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

6. ਬੇਲੋੜੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧਤ ਤੱਥ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

ਏ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੜਦਾਦੀ, ਇੱਕ ਖਾਤੂਨ ਜੰਨਤ ਬੀਬੀ, ਨੇ 16 ਅਗਸਤ, 1988 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਜਾਇਦਾਦ ("ਸੂਟ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬੰਧਤ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਉਸੇ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ

ਬੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ, ਆਪਣੇ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ, ਤਿੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਰਾਹਤ ਐਕਟ, 1963 ("ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ 2 ("ਮੁਕੱਦਮਾ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ - ਖਾਤੂਨ ਜੰਨਤ ਬੀਬੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਅਸਦ ਉੱਲਾ ਕਾਜ਼ਮੀ [ਬਚਾਓ ਨੰ. 1] ("ਕਾਜ਼ਮੀ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ), ਕਾਜ਼ਮੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸਮੀਉੱਲਾ [ਬੱਚਾ ਨੰ. 2] ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਥਿਤ ਕੇਅਰਟੇਕਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਯਾਦਵ [ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 3] ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਸੀ. ਕਾਜ਼ਮੀ, 1990 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜ਼ਮੀਨੀ ਖ਼ਾਤਮੇ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ, 1950 ("ਯੂ ਪੀ ਜ਼ੈਡ ਏ ਅਤੇ LR ਐਕਟ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੀ ਧਾਰਾ 229 ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ; ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 27 ਫਰਵਰੀ, 1999 [ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ 4 (ਚਾਰ) ਸਾਲ ਬਾਅਦ] ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਡੀ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 31 ਮਈ, 1990 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਾਜ਼ਮੀ ਅਤੇ ਸਮੀਉੱਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

ਈ. ਕਾਜ਼ਮੀ ਨੇ 5 ਦਸੰਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਯੂ ਪੀ ਜ਼ੈਡ ਏ ਅਤੇ LR ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 331 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41(ਐੱਚ) ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਮੀਉੱਲ੍ਹਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2, ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ (ਕਾਜ਼ਮੀ) ਜਿਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸਮੀਉੱਲਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਵਜੋਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਜ਼ਮੀ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਖਾਤੂਨ ਜੰਨਤ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਜੀਵਨ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।

[2024 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. ਅਸਮਾ ਲਤੀਫ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਸ਼ਬੀਰ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

ਐੱਫ. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੋ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜੀ. ਸਮੀਉੱਲ੍ਹਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ VIII ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 5 ਅਗਸਤ, 19913 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ.

ਐੱਚ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1991 ਨੂੰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ 11 (11) ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸੀ।

ਆਈ. ਕਾਜ਼ਮੀ ਦਾ 15 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਨੂੰ ਦਿਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਸਮੀਉੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਫਰੀਦੁਦੀਨ [ਉੱਤਰਦਾਤਾ 4 ਅਤੇ 5 ਇੱਥੇ] ਨੇ 3 ਨਵੰਬਰ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ("ਖਰੀਦਦਾਰ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਨੂੰ ਸੂਟ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। , 1997. ਕਾਜ਼ਮੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਵਾਰਸਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲਵੇਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਕਾਜ਼ਮੀ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2009 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜੇ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਕਥਿਤ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, 16 ਦਸੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 3 ਨਵੰਬਰ, ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 1997 ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਕੇ. ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ 16 ਜਨਵਰੀ 1998 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ।

L. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 47, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।
M. ਅੱਗੇ, 7 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 31 ਮਈ, 1990 ਅਤੇ 5 ਅਗਸਤ 1991 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ
3. ਫ਼ਰਮਾਨ ਉੱਤੇ 11 ਨਵੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।
4. 1997 ਦੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. 58
5. 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਕੰਟੈਂਪਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 62

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਕੇ 16 ਜਨਵਰੀ, 1998 ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ

. ਇਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ/ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪੈਰੇ 1 ਤੋਂ 4 ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

7. ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਦੇ 21 ਫਰਵਰੀ, 2009 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਦੋ ਨੁਕਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. (i) ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ (ਇੱਥੇ 1 ਤੋਂ 3 ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ), ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ, ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ? ਅਤੇ (ii) ਕੀ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਆਰਡਰ VIII ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੱਤਾ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੀਪੀਸੀ ਨੇ ਇਕੱਲੇ ਸਮੀਉੱਲ੍ਹਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਯੋਗਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਅਵਸਥਾ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ? ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਨੁਕਤਾ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਕੀ ਸਮੀਉੱਲ੍ਹਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 23 ਨਵੰਬਰ, 1997 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

8. ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਹਾਇਕ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੱਢੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ 21 ਫਰਵਰੀ, 2009 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਏ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 5 ਅਗਸਤ 1991 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਆਨੰਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਸੀ। ਕਾਜ਼ਮੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਤੋਂ।

ਬੀ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ, 1882 ("ਟੈਪ ਐਕਟ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਸੀ. ਇਹ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਈ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਸਿਰਲੇਖ, ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਲੱਭਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਡੀ. ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਾਸ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਾਰਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫ਼ੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਸਮਝਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਢੁਕਵਾਂ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਵੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਈ. ਆਰਡਰ VIII, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀਦੇ ਨਿਯਮ 1, 5 ਅਤੇ 10 ਦੀ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਾਲ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਕਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨਾਲ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ, ਆਰਡਰ IX, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਜ਼ਮੀ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਐੱਫ. 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਦਾ ਆਰਡਰ ਆਰਡਰ XX, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 4(2) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(9) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ "ਨਿਰਣੇ" ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(9) ਅਤੇ 2(2), ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ.

ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਾਦ

9. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਅਰੋੜਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੇਲੋੜੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ:

ਏ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਕਦਰ ਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਬੀ. ਸਮੀਉੱਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੀ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, 31 ਮਈ, 1990 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਕਾਜ਼ਮੀ ਅਤੇ ਸਮੀਉੱਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਸਥਿਤੀ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਈਡਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 3 ਨਵੰਬਰ, 1997 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਵੈਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਡੀ. ਖਰੀਦਦਾਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਪੇਂਡੇਂਟ ਲਾਈਟ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ 6 ਅਤੇ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਉਗਰਾਸੇਨ 7 ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵੀ ਅਯੋਗ ਹੈ।

ਈ. ਅੱਗੇ, ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੇ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 16 ਜਨਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਿਪਟਾਇਆ।

ਐੱਫ. ਰਿਲਾਇੰਸ ਬਲਰਾਜ ਤਨੇਜਾ ਬਨਾਮ ਸੁਨੀਲ ਮਦਾਨ 8 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਲਰਾਜ ਤਨੇਜਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ VIII, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। , ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਤੰਗ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ।

10. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਾ ਦਿਵੇਦੀ, ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ 1 ਤੋਂ 3) ਲਈ ਵਿਦਵਤਾ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ:

6 (1995) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ50
7 (2010) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ557
8 (1999) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ396

ਏ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਆਰਡਰ XX, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(9) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਲਰਾਜ ਤਨੇਜਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਬੀ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ, ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਉਚਿਤ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੀ. ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਕਾਜ਼ਮੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ, ਭਾਵ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 4 ਅਤੇ 5, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਇੰਤਕਾਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਡੀ. ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਓਮ ਚੰਦ9 ਅਤੇ ਨਗੂਬਾਈ ਅੰਮਾਲ ਬਨਾਮ ਬੀ. ਸ਼ਮਾ ਰਾਓ 10 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਧਾਰਾ 52, ਟੀ.ਓ.ਪੀ ਐਕਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਨੂੰਨ ਨੇ ਪੂਰਨ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

11. ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।

12. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ:

ਕੀ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਸੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਧਾਰਾ 47, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. 3 ਨੂੰ?

13. ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਰਡਰ VIII, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ।

---

9 (2001) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 715

10 ਏਆਈਆਰ 1956 ਐਸਸੀ 593

14. ਆਰਡਰ VIII, ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਨਿਯਮ 10, ਸਮੀਉੱਲਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਰੋਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਦੋਂ ਅਪਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਧਿਰ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੰਗੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 10 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"**10**. ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।—

ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਜਿਸ ਤੋਂ ਨਿਯਮ 1 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏਗੀ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਐਲਾਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

15. ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 10 ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਖੁੱਲੇ ਦੋ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਸੁਣਾਉਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆ 'ਸ਼ਾਲ' [ਹਾਲਾਂਕਿ 1976 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਿਆ 'ਹੋ ਸਕਦਾ'ਲਈ ਬਦਲੀ ਗਈ ਹੈ] ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮਕਸਦ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਵਿਕਲਪ ਜਿਸ 'ਤੇ 'ਸ਼ੱਲ' ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਓਟਿਓਸ ਰੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

16. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਆਰਡਰ VIII ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਬਲਰਾਜ ਤਨੇਜਾ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਇੱਕ ਝਾਤ ਮਾਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ 'ਤੇ, ਸਿਰਫ਼ ਮੁਦਈ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਆਰਡਰ VIII, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮਸ਼ੀਨੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

"**29**. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ

ਲਈ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 8 ਨਿਯਮ 10 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿ ਡੀਮਡ ਐਡਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਮੁਦਈ ਖੁਦ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਹਨ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਕਰਣ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਆਰਡਰ 8 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਅਦਾਲਤ, ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ' ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਸਮੀਕਰਨ 'ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ 8 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੂਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਕਿਰਿਆ 'ਹੋ ਸਕਦਾ'ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

17. ਬਲਰਾਜ ਤਨੇਜਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿ ਡੀਮਡ ਐਡਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜਿਸਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਖੁਦ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਲਰਾਜ ਤਨੇਜਾ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ VIII, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

18. ਜੇਕਰ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਵਿਕਲਪ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਨ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਦਲੀਲ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 10, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ VIII ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਾਖਲਾ ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਵੀ ਹਨ। ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦੀ, ਜੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਮੁਦਈ ਵਿਚਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ, ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ/ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

19. ਆਰਡਰ VIII ਦਾ ਨਿਯਮ 10 ਕੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਹੁਣ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

“68- ਸੀ ਅਰਜ਼ੀ ਆਰਡਰ-8 ਨਿਯਮ-5 (2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਨਿਯਮ 10 ਸੀਪੀਸੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ। ਮੁਦਈ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੀਉੱਲਾ ਪੁੱਤਰ ਅਸਦ ਉੱਲਾ ਕਾਜ਼ਮੀ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 1 (ਐਸ ਆਈ ਸੀ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2) ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਪਤੀ ਵਿਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਹੜੱਪਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਵੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ 50-ਸੀ ਅਤੇ 57-ਸੀ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਪਰ ਉਹ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਇਹ 29.4.91 ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ (ਐਸ ਆਈ ਸੀ, ਨਹੀਂ) ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ 68-ਸੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਕੇਸ ਆਰਡਰ-8 ਨਿਯਮ 10 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ-8 ਨਿਯਮ 10 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਆਰਡਰ-8 ਨਿਯਮ 10 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ. 2. ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਵਿਵਾਦਿਤ ਇਮਾਰਤ, ਰੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਹੱਕ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਲਈ 9.9.1991 ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰੋ।"

20. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਾਜ਼ਮੀ ਨੇ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਹੀ, ਕਾਜ਼ਮੀ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਜ਼ਮੀ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ 'ਮਸਲਿਆਂ' ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੀਉੱਲਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਮੁੱਦੇ (ਵਿਅਕਤੀਆਂ), ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਦੱਈਆਂ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਸਮੀਉੱਲ੍ਹਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮੀਉੱਲਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵੀ ਕਾਜ਼ਮੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਿਸਟ ਜਿਉਂਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਉਲਟਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

21. ਕਿਸੇ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਘੱਟ, ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੋਣੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਕਾਜ਼ਮੀ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਸਮੀਉੱਲ੍ਹਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੱਢੇ ਗਏ ਕਥਿਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

ਜਾਂ, ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਲਓ ਜੋ ਇੱਥੇ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 27 ਅਪ੍ਰੈਲ 2009 ਨੂੰ ਕਾਜ਼ਮੀ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਰੋੜਾ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ 12 ਦਸੰਬਰ, 2023 ਤੱਕ ਵਾਧੂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਾਧੂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਈ-ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ (i) ਛੋਟ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, (ii) ਕਾਜ਼ਮੀ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵਾਰਸ/ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਅਤੇ (iii) ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਫਾਈਲ ਅਤੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

22. ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਰੋਧੀ/ਅਸੰਗਤ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ VIII ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਕਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਪੱਖ ਤੋਂ ਗਵਾਹੀ ਲੈਣ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਆਰਡਰ VIII, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਸਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤ ਪਹਿਲੇ ਵਿਕਲਪ ਲਈ ਵਾਰੰਟਿੰਗ ਸਹਾਰਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਕਾਜ਼ਮੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇਕ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ। ਸਭ ਸਲਿਪਸ਼ੌਡ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ.

23. ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਨ ਲਤਾ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਐਚ.ਕੇ. ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਮਾਨਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਬੈਨਰਜੀ 11. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 17 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ:

“15,000 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸਲਾਨਾ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 15,000 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ 15,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਅੰਤਰਿਮ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

---

11 (1969) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ709

ਅਸਮਾ ਲਤੀਫ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਸ਼ਬੀਰ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਵਿਅੰਗਮਈ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ "ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ" ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਕੁਝ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਰਡਰ XX, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਤੋਂ 8, ਸਪਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਹਨ ਆਰਡਰ XLIX ਦੇ ਨਿਯਮ 3(5) ਵਿੱਚ, ਸੀਪੀਸੀ ਇੱਕ ਚਾਰਟਰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਆਮ ਜਾਂ ਅਸਧਾਰਨ ਮੂਲ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਚਾਰਟਰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡਰ XX, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 4(2) ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ:

“6. ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਝਗੜੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀਆਂ ਲੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ, ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਨਿਰਣੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ। ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਲੱਭੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਨਿਆਂਇਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣ ਹਨ। ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜੱਜ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਪਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਸਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਇਸਦੇ ਹੱਲ ਤੱਕ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਅੰਤਮ ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਰਧਾਰਨ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਠੋਸ ਕਾਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੋਵੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਵਾਦਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਆਂਇਕ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਹੈ: ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਵੀ ਹੈ।ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ

ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

24. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਥੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਫੈਸਲੇ/ਆਰਡਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਧਾਰਾ 47, ਸੀਪੀਸੀ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਸੀਮਤ ਹੈ।

25. ਸਾਡਾ ਅਸਲ ਕੰਮ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੱਢੇ ਗਏ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 47, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 1 ਤੋਂ 3 ਤੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 47, ਸੀਪੀਸੀ, ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

26. ਧਾਰਾ 47, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

27. ਵਾਸੁਦੇਵ ਧਨਜੀਭਾਈ ਮੋਦੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾਭਾਈ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ 12 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰੱਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੋਵੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"6. ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ: ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

12 (1970) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ670

ਪ੍ਰਤੀਨਿਯਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਗਲਤ ਹੋਵੇ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਈਡਿੰਗ ਹੈ।

7. ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰੱਦ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ ਲਿਆਏ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਡਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਠਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ...।"

(ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਨਾ)

28. ਧੁਰੰਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ 13 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 47, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ:

24. ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੂਖਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਨਿਰੀਖਣ ਮੋਰੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੱਦ ਹੈ, ਇਸ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ..."

(ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਨਾ)

13 (2001) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ534

29. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਿਪਟਾਈ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਤੰਗ ਹੈ, ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਘਾਟ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ.

30. ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1 ਤੋਂ 3 ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਸਨ।

31. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਬਦ 'ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ' ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ? ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 11 ਨਵੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

32. 'ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ' ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਅਗਲੀ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਵਿੰਟੇਜ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸੇਧ ਲੈਣ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ।

33. ਸਰ ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮੁਖਰਜੀ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ. ਦੀ ਸਿਆਣਪ, ਇੱਕ ਸਦੀ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਹਿਰਦੇ ਨਾਥ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਰਾਮਚੰਦਰ ਬਰਨਾ ਸਰਮਾ 14 ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, 'ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ' ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। , 'ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ' ਅਤੇ 'ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ'। ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਵਾਲੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"...ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ 'ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ' ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ; 'ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ'; 'ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ'; 'ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-

14 1920 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀਐਨਲਾਈਨ ਕੈਲ 85 : ILR LXVIII, ਕੈਲ 138

ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ'; 'ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁਣਨ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ';ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ'; 'ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ... ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਥਾਨ, ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਆਰਥਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਰਗੀਕਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਦੇ-ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ... ਪਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕਈ ਵਾਰ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ... ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਰਣਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਲਜਾਰਾਮ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲਾ [32 ਮੈਡ. ਐਲ.ਜੇ. 434; 21 ਪਾਗਲ. ਐਲ.ਜੇ. 220 (1916)], ਜਿੱਥੇ ਸੱਚਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕੁੱਲ ਲੋੜ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਨਾ)

34. **ਹਿਰਦੇ ਨਾਥ ਰਾਏ** (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ **ਟਰੱਸਟੀ ਬਨਾਮ ਸਚਿੰਦਰ ਨਾਥ ਚੈਟਰਜੀ** [15], ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਮਿਲੀ। **ਸਚਿੰਦਰ ਨਾਥ ਚੈਟਰਜੀ** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

12. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਕੋਲ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਉਨਾ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ...

15. *** ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਕੋਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਮੰਗੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਖਾਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ..."

(ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਨਾ)

35. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ

15 ਏ.ਆਈ.ਆਰ1969 ਐਸ.ਸੀ 823

[2024] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਗਿਣਤੀਆਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ 'ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ' ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੇਬਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

36. ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੇ ਮੂਲ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਫੀਕ ਬੀਬੀ ਬਨਾਮ ਸੱਯਦ ਵਲੀਉਦੀਨ 16 ਵਿੱਚ ਵਾਸੁਦੇਵ ਧਨਜੀਭਾਈ ਮੋਦੀ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀਮਤੀ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ. ਰਫੀਕ ਬੀਬੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਬੰਧਤ ਨਿਰੀਖਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ:

“**6**. 'ਅਕਾਰਥ' ਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਨਿਕੰਮੀ, ਜੇਕਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੜੱਪ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗਲਤ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇੱਕ ਨਿਕੰਮਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪੇਟੈਂਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪ੍ਰਬਲ

7. ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 'ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰੇਗੀ ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ 'ਅਨੁਕੂਲਤਾ' ਅਤੇ 'ਅਕਾਰਥ' ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸਾਪੇਖਕ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਾਪੇਖਤਾ ਦੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਨਤੀਜੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨਗੇ। (ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਵੇਡ ਅਤੇ ਫੋਰਸਿਥ, 8ਵੀਂ ਐਡ., 2000, ਪੰਨਾ 308.) ...

16 (2004) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ287

8. ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਉਪਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸੰਪੱਤੀ ਹਮਲੇ ਜਾਂ ਇਤਫਾਕੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "

(ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਨਾ)

37. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਫੀਕ ਬੀਬੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਇੱਕ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪੇਟੈਂਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇੱਕ ਰੱਦ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਮਲ ਜਾਂ ਇਤਫਾਕੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬਲਵੰਤ ਐਨ ਵਿਸ਼ਵਾਮਿੱਤਰ ਬਨਾਮ ਯਾਦਵ ਸਦਾਸ਼ਿਵ ਮੂਲੇ17 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 3 (ਤਿੰਨ) ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

38. ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਵਧੀਆ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਲੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਿ ਕੀ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 9, ਸੀਪੀਸੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਸ਼ੁਰੂਆਤ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

17 (2004) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ706

[2024] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.

ਅਸਮਾ ਲਤੀਫ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਸ਼ਬੀਰ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

39. ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ, ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਧਿਰ, ਉਸ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਰਾਹਤ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ, ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਮਾ ਦੇ ਤਰਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਟੈਮ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਕਿ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। XIV, ਸੀਪੀਸੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੱਢਲਾ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਰਾਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰੋਟਮ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਾ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨਾ ਪੂਰਿਆ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੇਅਸਰ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਅਦਾਲਤ.

40. ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਜ਼ਮੀ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਇਮੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਭੂਮੀਧਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 331 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਯੂ ਪੀ ਜ਼ੈਡ ਏ ਅਤੇ LR ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41(ਐੱਚ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਕੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਦਰਜ ਕਰਨੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਉੱਲ੍ਹਾ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਆਰਡਰ VIII, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਈ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਜ਼ਮੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸਨੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਮੀਉੱਲ੍ਹਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕਾਨਾਫੂਸੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

41. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੁੱਢੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

42. ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

43. ਬਲਰਾਮ ਤਨੇਜਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ;

"**41**. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ ਗਏ 'ਫੈਸਲੇ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

42. 'ਜਜਮੈਂਟ' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(9) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਧਾਰ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ। ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 4(2) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਕੀ

ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ 'ਕੇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਬਿਆਨ, ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਬਿੰਦੂ, ਉਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ'। ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਕੀ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਅੰਤਮ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

43. ***

44. ***

45. ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 4(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਿਰਫ ਲੜੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 'ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਬਿੰਦੂ' ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਜੋ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਖ ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਹੈ ਆਰਡਰ 8 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਹ ਤਰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

46. *** ਭਾਵੇਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ 2(9) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 4(2) ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਤਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜੱਜ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਨਮਾਨੇ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇੱਕ ਜੱਜ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ 'ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਹੁਕਮ' ਜਾਂ 'ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ'। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਕ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "

(ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਨਾ)

ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 2(9), ਸੀਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ।

44. ਇਹ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ "ਨਿਰਣਾ", ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ VIII, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ XX, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 4(2) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 2(9) ਇਸ ਦਾ।

45. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਡਰ VIII ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੀ ਇੱਕ ਸਰਸਰੀ ਰੀਡਿੰਗ ਵੀ, ਸੀਪੀਸੀ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ "ਫ਼ਰਮਾਨ" ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ "ਨਿਰਣੇ" ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਿਆਨ. ਇਸਲਈ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ "ਨਿਰਣਾ" ਹੈ ਜੋ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ "ਫ਼ਰਮਾਨ" ਨੂੰ ਉਲੀਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਈ ਪੀ ਐਸ ਈ ਦੀਕਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਆਰਡਰ VIII ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਮੀਉੱਲ੍ਹਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਦੇ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਨਿਰਣੇ" ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

46. ਅਸੀਂ ਮਾਨਯੋਗ ਪੀ.ਬੀ. ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਵਧੀਆ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਮੁਖਰਜੀ, ਸੀ.ਜੇ., 'ਦਿ ਨਿਊ ਜੁਰੀਸਪ੍ਰੂਡੈਂਸ: ਦਿ ਗ੍ਰਾਮਰ ਆਫ਼ ਮਾਡਰਨ ਲਾਅ' ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

“ਚੰਗੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਲੋੜ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਨਿਰਣਾ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ. ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਭਾਰ, ਇਸਦਾ ਬਾਈਡਿੰਗ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰੇਰਕ ਚਰਿੱਤਰ ਤਰਕ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤਰਕ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਹੈ।”

47. ਇਹ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਨਿਆਂਇਕ ਫੋਰਮ ਦੇ ਫੈਸਲੇ/ਆਰਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਸਫਲ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਨਹੀਂ - 'ਕਿਉਂ' ਕਾਰਨ ਅਤੇ 'ਕੀ' ਸਿੱਟਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿੱਟੇ ਦਾ

ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਨ (ਕਾਰਨਾਂ) ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਜ਼ਿੱਦ ਨਿਰਣਾਇਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਲਈ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਫਲ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

48. ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੋਵੇਗਾ।

49. ਆਓ ਹੁਣ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(2), ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ 'ਫ਼ਰਮਾਨ' ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(2) ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

(2) "ਫ਼ਰਮਾਨ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਜੋ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਫਾਈਨਲ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ –

(ਏ) ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਣਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ।

(ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਨਾ)

50. 11 ਨਵੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 5 ਅਗਸਤ, 1991 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ/ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 2(2) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ੈਸਲਾ/ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

51. ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ (ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। , ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ.

ਸਿੱਟਾ

52. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਰਡਰ VIII, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਮੀਉੱਲ੍ਹਾ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

53. ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

54. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ, ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਥ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਰਾਏ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਫੋਰਮ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। .

55. ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ 2013 ਦੀ ਅੰਤਰਿਮ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 14 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਸੂਰਿਆਨਾਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੋਰਟ ਰਿਸੀਵਰ ("ਕੋਰਟ ਰਿਸੀਵਰ" ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, 2014. ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਰਟ ਰਿਸੀਵਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਿਨਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

56. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਰਟ ਰਿਸੀਵਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਖਾਤੇ 1 ਤੋਂ 3 ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾਉਠਾਉਣ ਅਤੇ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ.

ਹੈੱਡਨੋਟ: ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

PALLAV THAKUR ADVOCATE